

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po deželnem zboru.

I.

Deželni glavar gospod Oton Detela v deželnem zboru! Na kaj posebnega nismo navajeni, ali to, kar nam je gospod deželni glavar v zadnjem zasedanju podajal, presegalo je vse meje! To je bilo nekaj neravnega in zatvegadelj bodi tukaj odkazano prvo mesto našemu deželnemu glavarju!

Znani so govori, s kojimi gospod Oton Detela pričenja ali sklepa deželnozborna zasedanja. V posebni izdaji se ti govori ne bodo tiskali, in v poznejših letih jih bode morda z veseljem čitala kaka nemškutarska duša, ki bode občudovala „pogum“ našega deželnega glavarja, da je v očigled tako odločni narodni večini v sedanjih časih jemal nemščino z očetovsko skrbjo pod svoj zaščit. In to je, kar nam gospoda Otona Detela potiska pod pero!

Zaključivši zadnje zasedanje poskušal je gospod glavar na dolgo in široko govoriti o delovanju deželnega zbora. Ali beseda slovenska tekla mu je nerada in okorno, prav kakor da je gospod glavar pozabil, kako se slovenščina pravilno govori. Sploh se opazuje, da gospod glavar, odkar je poklican v deželo baron Hein, dosti slabše slovenski govori, kakor je govoril prej. Kaj je vzrok temu? Ali združena nemška levica, ali kake druge take simpatije, o tem nočemo dalje pisati.

Nekaj novega pa je upeljal gospod glavar in to pri zaključitvi letošnjega zasedanja. Ko so se narodni deželni glavarji in mej te štejejo sedaj za silo tudi še gospoda Otona Detela — pri tacihi prilikah poslavljali od zastopnika vlade, govorili so slovenski in tudi zastopnik vlade odgovarjal je vsaj po večjem slovenski. V tem oziru imamo dobre spomine iz baron Winklerjevih časov. Letos pa smo doživeli čuden in zelo mučen prizor, da se je naš radikalno-klerikalni deželni glavar v sklepnem svojem govoru pri zastopniku deželne vlade poslavljali izključno samo v nemškem govoru, kar je napravljalo tem žalostnejši utis, ko baron Hein — odgovorivši na to deželno-glavarsko nemščino ni mogel drugače, nego da je v zahvalo spregovoril tudi kopicu slovenskih besed. Naš deželni glavar

govoril je torej samo nemško, a zastopnik vlade odgovarjal mu je vsaj deloma slovensko. V prihodnje moral bode naš deželni glavar h gospodu baronu Heinu v slovensko šolo hoditi! Vistini, odkriva se nam lepa prihodnost! Tudi se je pri sklepnem govoru gospoda deželnega glavarja pripetilo, da je najprej v nemščini zaklical cesarju svoj „hoch“ in da se je potem po precejšnjem odmoru še le spomnil slovenske „slava“. Vse to se je zgodilo v zadnji letošnji seji deželnega zbora kranjskega, kjer imajo Slovenci ogromno večino ter so faktor, ki pride prvi v poštev. Ugovarjalo se bode morda, da je vse to se le pripetilo vsled nesrečnega slučaja, češ, da gospod deželni glavar ni vaje javno govoriti in da je prišel v zadrego, ker ni imel spisanega govora pri sebi. Tega ugovora ne pustimo veljati. Postopanje gospoda deželnega glavarja bilo je premissljeno ter tiči v tem postopanju prav za prav odgovor poslancu dru. Ivanu Tavčarju, ki je v javni seji grajal, da je iz narodne večine vzeti deželni glavar gospodu dru. Schafferju na ljubo, ko je napravil prvi svoj poklon baronu Heinu, deželni odbor kranjski v nemškem jeziku predstavil omenjenemu zastopniku vlade. Ta svoj korak je gospod deželni glavar opravičeval s tem, da je z dotično vizito rešila se nemška vloga začasnega voditelja deželne vlade. Do sedaj še nismo čuli, da bi se vloge, vložene pri javnem uradu, reševale z vizitami. Pač pa smo imeli vedno občutek, da je dolžnost kranjskega deželnega odbora, če se pokaže pred novega zastopnika deželne vlade, da ne zataji slovenščine, da ne zataji jezika volilcev, ki so gospode v deželni odbor poslali! Kar se tiče dotične afere, je vse jasno in gospod deželni glavar je s svojimi razlogi pogorel. To je sam občutil a vzlic temu, kakor je tako pri trmoglavih naravah običajno, obtičal je gospod deželni glavar sredi svojega napačnega načela, ki bi se dalo izraziti s temi besedami: „Kadar deželni glavar kranjski javno govori z zastopnikom deželne vlade, mora to storiti izključno le v nemškem jeziku.“ Po tem načelu postopal je gospod deželni glavar pri sklepu letošnjega deželnega zbora ter je dobrih 5 minut v nemščini pel hvalo in slavo gospodu ba-

ronu Hein-u. Dosedaj kaj tacega nismo doživeli in narodni poslanci so bili tudi tako osupnjeni, da so se cele atake gospoda deželnega glavarja zavedli še le takrat, ko je bil visoki gospod že zlezal s svojega nemškega sedla. V prihodnje bi gospodu deželnemu glavarju priporočali, da naj ima pred očmi, da so ga Slovenci povzdignili do tistega mesta, na kojem sedaj sedi in da je njegova dolžnost, da se v deželnem zboru tega dobro spominja, ker je drugače mogoče, da pri drugi priliki narodna večina njegovih nemških govorov ne bode hotela s tisto ponižnostjo pozirati, kakor se je to v zadnjem zasedanju zgodilo.

Gospod Oton Detela nam je pač živ dokaz, kam bi nas privedla načela politične stranke našega škofa. Mož je odločen privrženec te stranke; pri narodnih slavnostih ga sicer ne vidimo, ali pri najmanjši cerkveni slavnosti je navzoč, kar se mu ne očita, ker prava, iz srca prihajajoča pobožnost diči tudi kranjskega deželnega glavarja. Gorečnost do cerkve pa se dá prav krasno združiti z ono do narodnosti. Pri našem glavarju pa opazujemo, da postaja, kolikor gorečnejši je v cerkvi, toliko mlačnejši nasproti svoji narodnosti, in da mu je vse jedno, govori li nemški ali slovenski, ima li slovenski napis na prvem mestu, ali na drugem, itd., itd.

Pa upajmo, da nobeno drevo ne zraste do jasnega neba, in tudi tisto ne, kojemu se ostentativno samo z blagoslovljeno vodo priliva. Zatvegadelj pričakujemo, da bode gospod deželni glavar v prihodnjem deželnozbornem zasedanju slovenščini skazoval tisto čast, kojoj ji skazovati je njemu — pogumnemu narodnjaku — prva dolžnost. Če si pa te dolžnosti ni svest, pa naj povpraša pri volilcihi, ki so ga ob svojem času proti Andreju Kalanu na ščit dvignili! —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. maja.

Vseučilišniki in vojaška oblastva.

Gibanje vseučilišnikov zoper samovoljno naredbo vojaških oblastev, da rezervni častniki ne

LISTEK.

V Albanskih gorah.

Ko čitate ta nadpis, nikar ne mislite na kako gorovje v našem smislu in po naših pojmihi. Albansko gorovje (Monti Albani) ni prav za prav nič drugzega, nego zelo široko žrelo (10—14 km v premeru) že davno ugasnjene vulkana, ki je bruhal svoje lavine tokove proti zahodu in jugozahodu ter napolnil z njih ostanki vso bližnjo okolico rimsko. V tem velikanskem žrelu so se napravila pozneje štiri manjša žrela, od katerih sta sedaj dve kotlini z jezeri napolnjeni, dve pa popolnoma suhi. Najvišje se je bilo vzdignilo severovzhodno žrelo, sedaj „Campo d' Annibale“ imenovano, ker se misli, da je bil v njem Hannibal Rimljanu zajel, katerega vzhodni rob se vzdiga do 938 in celo 956 m. Vendar je mnogo imenitnejši njegov zahodni rob, kjer stoji 949 m visoki Monte Cavo, ki se vzdiga zelo strmo nad rimsko nižino in s katerega se uživa krasen pogled na vse strani. Od Sabinskega pogorja loči Albanske gore globoko zarezana cesta „via Labicana“ (najvišje mesto 371 m), tako da vse Al-

bansko gorovje ne meri čez 18 km ni v dolžino, ni v širino.

Kdor se malo potruji, obišče lahko vse to slikovito gorovje v jednom dnevu. Do Frascatija nas pripelje železnica v dobri uri. Na obeh straneh ceste ne zapazimo drugo, nego suhe pašnike brez drevja, po katerih se podi vse polno oslov, ovac, koza itd. Prezanimivi pa so deloma še celi, deloma že razpadli oboki nekdanjih vodovodov, ki stoje kot kozolci po suhem polji in kateri so dovažali od vseh strani prepotrebno pitno vodo v žejno večno mesto. Tudi mnogo stražnih stolpov opaziš, ki so podobni oni v Furlanski nižini blizu Gorice; a hiše ni videti skoro nikjer nobene, še manje pa kake cerkve. Pač pa je vsak griček od spodaj navrtan, kakor krtina, ker so iz njih pesek kopali. To so prave pravcate katakombe, ki so pa prvim kristijanom za druge namene služile.

Nad Frascatijem se vleče kake štiri kilometre daleč podolgest grič, na katerem je stal stari Tusculum z vilami imenitnih Rimljanov, na pr. Catona censorina, zlasti pod govornika Cicerona. Sedaj je samo na zahodnjem obronku, ravno nad mestom gori nekaj zanimivih in obširnih letovišč, na pr. „villa Piccolomini“, zlasti pa „villa Aldo-

brandini“, katero je dal sezidati kardinal tega imena in nečak papeža Klementa VIII. (iz rodovine Borghesi). Ta vila ima lepe nasade, slapove in vodomete, krasen slap, mnogo kipov in lepih slik od Arpina. V takolimenovani Apollonovi sobi se vidi zanimiv relief, ki predstavlja goro Parnas, Apollona z muzami in krilatega pegaza. To sobo je bil ozašal Domenichino z lepimi freskami, katere so pa pozneje v Rim prenesli; le še Adam in Eva ter Judita sta ostali na mestu. — Še bolj imenitna je precej višje stoječa „villa Rufinella (Tusculana)“ zaradi lepega razgleda čez vso spodnjo ravnino in na Rim. Na griču vrh te vile je imel baje Ciceron svoje letovišče in zato imenujejo tamošnje razvaline še sedaj „Ciceronovo jamo“.

Od vile Rufinelle vodijo lepi sprehodi mej visokim drevjem in vedno zelenim grmičjem zmerom višje in višje na podolgasto planoto (500 m nad morjem), kjer kažejo revne ostanke starega Tuscula, na pr. gledališče, kopališče in vodovod, ki je bil skozi mestno ozidje položen, a proti hišam je imel svoje odtok. Prav na vzhodni strani te planote je stala rimska „arx“ na osamljenem rtu (670 m), ali razen malo zidovja se tu zdaj nič več ne vidi. Mej razvalinami Tuscula so našli mnogo lepih kipov, iz

Otročji vozički

Jako elegantni, fini in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modro, sivo in rjavo po 6, 7, 8, 9, 10 gld. in višje po vsaki ceni do 30 gld. — **Največja zaloga najlepših trikotnih štefanija-vozičkov** za sedeti s streho in brez strehe po 7 gld. in višje. (327-9)

ANTON OBREZA

tapecirar, v Ljubljani, Selenburgove ulice.

Priznana najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov!

Solidne, zložne (345-7)
močne in
čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja
prva kranjska tvornica
za upogneno pohištvo
samo iz napojenega
masivnega lesa

Jos. Verbič-a
v Bistri
pošta Borovnica.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je
Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava
z ukusom bobove kave.

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odreči kvarnemu uživanju nemešane ali z surogati mešane bobove kave in da je moč prirediti mnog. **sladnejšo**, poleg tega **zdravejšo** in **tečnejšo** kavo. — **Neprekošana kot primesek k navadni bobovi kavi.**

Priloga se zlasti za gospo, otroke in bolnike.
Osobito se je čuvati slabih posnemovanj. (417-5)
Dobiva se povsod — kile po 25 kr.

Zahvala in priporočilo.

Čast mi je naznanjati p. n. gospodom gostom, da sem z dnem 1. aprila otvoril

gostilno „Pri vrtnarji“

v Gradišči

in tu nahajajoče se **Kegljice**, da bodem vedno skrbel za dobra **dolenjska, hrvatska in istrska vina**, za priljubljeno **Koslerjevo marono pivo**, kakor tudi za **gorko in mrzlo kuhinjo** ter da bodem najbolje stregel svojim gostom. Zahvaljujoč se najprijazneje svojim spoštovanim gostom na meni dosedaj izkazanem zaupanju, jih ob enem vabi uljudno na mnogobrojni obisk.

Z velespoštovanjem

Andrej Zaller, gostilničar.

(316-7)

Št. 106.

VABILO

(542)

rednemu občnemu zboru
bolniške blagajne političnega okraja logaškega

kateri bode

dne 28. maja t. l. ob 3. uri popoldne
v hiši št. 3 v Dolenjem Logatcu

1.) Poročilo o delovanju 1892. l. in predložitev računov v odobrenje. — 2.) Volitev predstojništva. — 3.) Volitev nadzorstva. — 4.) Volitev razsodišča. — 5.) Nasveti.

Ker se glavnega zborovanja dne 30. aprila t. l. ni udeležilo zadostno število blagajniških članov, zato bode po § 30 društvenih pravil zadostovalo 28. maja t. l. vsako število navzočih udov za sklepčnost.

Predstojništvo okrajne bolniške blagajne v Logatcu

dne 18. maja 1893.

Predstojnik: **Tomo Tollazzi s. r.**

GRICAR & MEJAC

prej M. Neumann

Ljubljana, Slonove ulice št. 11.

Največja zaloga

spomladanske obleke, ogrtačev, menčikov
za gospode in dečke;

dežnih plaščev, jopic, mantelet, pelerin
za gospo in gospodičine.

Obleke in plašči za otroke vsake starosti.

Uniforme

za državne uradnike vseh kategorij.

Zaloga

najmodnejšega tu- in inozemskega
suknenega blaga (štofa)

iz kojega se izdelujejo po meri obleke, ogrtači in vse drugo za gospode, — dežni plašči, jopice, manteleti in vsi konfekcijski predmeti za gospo in gospodičine po najnovejšem kroji na Dunaji, in ki se tudi po jako nizki ceni oddaje na meter.

Najboljše

(326-8)

srajce, manšeti in ovratniki.

Najnovejše kravate.

! Darila za Binkošti !

Jako lepe ure najnovejše vrste po znižanih cenah:

Srebrne žepne ure za dečke in gospode od 6 gld. 50 kr. naprej; srebrne žepne ure za dame od 7 gld. naprej; zlate žepne ure za dame od 14 gld. naprej; zlate žepne ure za gospode od 30 gld. naprej.

V zalogi imam ure, ki imajo na zapiralo lepo urezane podobe sv. Birme.

Priporočam srebrne in zlate verige, prstane, zapestnice, uhanje.

Z vso blago jamčim.

Uljudno vabim na ogled moje velike zaloge in se toplo priporočam. (194-20)

FRAN ČUDEN

urar in trgovec z zlatino
v Ljubljani, Slonove ulice.

ANTON ZAGORJAN

v Ljubljani, na Kongresnem trgu (Zvezda) št. 7

priporočam:

(529-3)

Darila za birmo:

Razne molitvenike.

Bezenšk-ovo „Slovensko stenografijo“ po 1 gld., po pošti gld. 1.10.

Rohrman-ovo „Kmetijsko gospodarstvo“ po 50 kr., po pošti 55 kr.

Gestrin-ove pesmi: „Izza mladih let“ po 80 kr., elegantno vezane gld. 1.30, po pošti gld. 1.35.

Gregorčič-ove pesmi po 1 gld., lepo vezane gld. 1.60, po pošti gld. 1.65.

Vse šolske pisalne in risalne potrebščine.

Pisarniški in pisemski papir.

Lepe koverti.

Po nasvetu gg. profesorjev in učiteljev kaligrafov črtane

zvezke za pokončno pisavo.

Jurčič-ove zbrane spise (11 zvezkov) zvezek po 60 kr., vezan 1 gld., po pošti gld. 1.10.

smejo biti člani dijaških društev, narašča še vedno, ali konfliktov, kakor je nastal v Inomostu, ne bo drugod, že zato ne, ker drugod tudi akademična oblastva pravično postopajo. Graški in Dunajski akademski senat sta pripoznala, da je tirjatev vseučilišnikov povsem opravičena, jeden najodličnejših pravnikov, predsednik državnemu sodišču, dr. Unger je tudi priznal, da so vojaška oblastva prekoračila svoj delokrog, ker je pač aktivnim častnikom prepovedano politikovanje, nikakor pa ne rezervnim. — „Pester Lloyd“, čigar zveze z vojaškimi krogi so znane, pravi, da je vojni minister naročil podrejenim poveljnikom, naj svari dijake, da ne pristopajo takim društvom, katerih tendenc ni spraviti v soglasje z mišljenjem avstrijskega častnika. To svari so prouzročile konkretne dogodbe v nekaterih društvih in zato ne more vojno ministerstvo premeniti svojega stališča. Velika večina dijaških društev je sicer taka, da more lahko vsak častnik biti član, a nekatera so vendar taka, da nikakor ni dovoliti, da bi jim častniki pristopali.

Češke razmere.

Oficijozni listi še dosedaj niso precizirali vladnega stališča glede na zadnje dogodbe v češkem deželnem zboru. Stara „Presse“ izrekla se je isto tako misteriozno, kakor „Montagsrevue“. O „močni roki“, kateri naj se po želji levičarjev izroči uprava Češke, si „Presse“ ničesar ne obeča, češ, da bi bilo najprej vedeti, kje naj pritisne ta roka. List sodi, da bi bilo najbolje sredstvo nov poslovni red za dež. zbor, ali takšen, kateri bi omogočil eventualno porabo drakoničnih sredstev. Sicer pa ne misli vlada na razpust dež. zbora, ampak bo skušala združiti vse zmerne, treznomisleče elemente ter sestavila iz njih veliko stranko, katera bo postopala in delovala pravično. Prvi stebri tej stranki bi bili Nemci in veleposestniki. Isto tako skrivnostno, kakor „Presse“ piše tudi „Montagsrevue“, sicer pa pravi tudi ta list, da vlada ne bo razpustila dež. zbora, ampak z lojalnimi sredstvi delovala na izvršitev svojega — programa. — Besedičenje vladnih listov kaže najbolje, da vlada sama ne vé, kaj naj stori, da jej nedostaje poguma za odločno postopanje, skratka, sedela bi rada na dveh stolih, dejanski pa sedi na tleh.

Honvedski spomenik v Budimpešti.

V nedeljo vršilo se je s tolikim strahom pričakovano razkritje honvedskega spomenika. Vsa slavnost vršila se je jako enostavno in mirno. Zbralo se je jako mnogo občinstva, a dasi je bilo navzočih več znanih prirediteljev škandalov, iztekla se je slavnost — v kolikor se do sedaj vé — povsem mirno. Od vlade in sploh iz oficijelnih krogov ni nihče prišel in tudi vojaka ni bilo ni jednega videti. Policija je postopala jako energično, tako da je bilo slišati samo jeden klic: Eljen Kossuth! Po običajnih govorih odstopil se je spomenik županu v skrb in varovanje in se zaključila slavnost z Eljenklici na kralja.

Vnanje države.

Italijanska kriza.

V petek zvečer odklonila je italijanska zbornica proračun pravosodnega ministerstva. To je v zgodovini italijanskega parlamentarizma prvi slučaj, da se je kakemu ministru pri specialni debati o proračunu izrekla na ta način nezaupnica. Splošno se sodi, da je ministrov poraz prouzročila Zanardellijeva stranka, zahtevajoča odločnejšega in brezobzirnejšega postopanja v cerkvenopolitičnih zadevah, in sicer s podporo tistih elementov, katerim ni všeč, da je vlada razkrila bančne razmere. — V sled te nezaupnice podalo je celo ministerstvo demisijo. Kralj se je posvetoval s predsednikom senata in poslanske zbornice ter iz nova naprosil Giolittija, da sestavi ministerstvo. V parlamentu bila je daljša debata, a naposled je zbornica pritrdila vladni želji,

česar se da posneti, kako lepo in veličastno je moralo to mesto nekda biti. Izvestno je stala na rtastem griču že prazgodovinska naselbina.

Zapustivši Frascati podamo se v bližnjo vas Grottaferrata, kjer stoji že od l. 1004 samostan črnih benediktincev, katerega je utemeljil sv. Nil baje na tistem mestu, kjer se je srečal s cesarjem Otonom III. V cerkvi se vidi lepa kapela sv. Nila s freskami od Dominichina, ki so mojsterdelo tega slikarja in ki se primerjajo slavnim Rafaelovim freskam v Vatikanskih stancah in onim v Sistinski kapeli. Ali bolj nego te freske nas zanima božja služba, ki se tu opravlja v grškem jeziku po vzhodnem obredu (samo župnik bere za ljudstvo latinsko mašo.) In to se godi že od časa utemeljenja samostana pa do današnjega dne (sedanji papež je to potrdil,) takorekoč pred vratmi Rima, kjer nihče grško ne razume (tudi menihi so vsi domačini in nekaka tuja naselbina). Znano je, da so bili črni benediktinci v prvi polovici srednjega veka tudi mej Slovani razširjeni (posebno mej Slovaki in Čehi) ter da so povsodi opravljali službo božjo v staroslovenskem jeziku. Toda kar sme veljati takorekoč v središču krščanstva, to je mej katoliškimi Slovani že davno zatrl „tuji meč“!

(Dalje prih.)

naj se nadaljuje posvetovanje o zgolj upravnih točkah vladnega programa.

Francoska zbornica.

V zadnji seji francoske zbornice nastal je strahovit škandal. Sodišče je zahtevalo, naj se dovoli kazensko postopanje zoper socialističnega poslanca Bandina, ker je pretepal redarje. Pri tej priliki zmerjal je poslanec Baudri ministerskega predsednika Dupuisa z goljufom in lopovom in ga hotel dejanski napasti. Ministerski predsednik je le težko ubežal. Dvoboj je neizogiben.

Volitve na Nemškem.

Vse stranke delujejo močno za bližajoče se volitve in se pripravljajo za odločilni boj tako vstrajno in energično, da so vse kombinacije gledé izida volitev neosnovane. Centrum, kateri bi bil radi vojaške predloge kmalu razpadel v dve frakciji, ohranil je jedinstvo. Klub je namreč zagotovil vsem svojim pristašem popolno svobodo pri glasovanju o vojaški predlogi. Ker se je bilo v pruski Šleziji začelo močno gibanje katoliških volilcev zoper centrum, je ta v življenskem svojem interesu odnehal, dasi nič kaj drage volje. — Vlada računa, da dobi veliko večino v novem parlamentu; Caprivi je to sam povedal v zveznem svetu in pristavil, da je vojaška predloga skoro zagotovljena.

Dopisi.

Iz Dunaja, 20. maja. [Izv. dop.] (Češko gledališče: „Strakoniški dudak“, „Vojnarka“.) Češka gledališčna družba pod ravnateljstvom gosp. Chmelenskega si s svojo izgledno vztrajnostjo in umetnostjo pridobiva vedno večjo simpatijo; početkom nasprotujoče in hujskajoče pisarenje nemških časnikov je popolnoma potihnilo in le še židovska „N. Fr. P.“ si ohladi tu pa tam s kratko zbadljivko svoj gojev proti Čehom. — Minuli teden se je igral Tylov romantični národní igrokaz s petjem „Strakoniški dudak“. Večina listov se je izrekla izredno laskavo; igranje je bilo vseskozi dovršeno, ponekod celo umetniško, petje prav precizno in uprizoritev mojsterska. Ni čudno torej, ako je ta mična igra polnila Josefstadtsko gledališče večer za večerom!

Ker pride Chmelenskega družba kmalu tudi v Ljubljano in se bodo ponavljale na Dunaji igrane predstave, vstrežem izvestno čitateljem, ako jim podam za osebno boljše razumljenje kratko vsebino. Švanda iz Strakonice ljubi gozdarjevo Dorotko, revež je — oče mu jo ne da; — odpravi se v svet z dudo (glasbilom na meh) služiti tisočake. Kot najdenček in rejenec starega veseljaka Kalafure ni nikdar videl svoje matere, a spečemu se prikaže v gozdu v sivo tančico zavita vila, — mati njegova, ki je ljubila zemljana ter bila zato pahnjena iz vrste belih vil. Blagoslovi ga proseč mogočnejše bele sestre, naj ga varujejo na potovanji; vile dadó tudi čudodelno moč, da mora pri njenem glasu vsakdo brez prenehljaja plesati. Dudak pride na dvor orientalske princesinje, ki se zalubi vanj ter ga snubi, a njega ne omami ves čar in sijaj, zavrne jo radi — Dorotke, ki je v svoji ljubezni prihitela s Kalafuro, ubogim škrapeteljemkom pošastne Kordule, za njim. Vse tri zapro; dudu, na katero opomni Švandinova mati, pa jih reši. S praznim žepom se zopet vrnejo. Dorotka se huduje nad dudakom, ki je veliko tisočakov zaslužil, a z nekim pokvarjenim študentom vse pognal; spreta se. Švanda hiti na kresni večer v vilinski gozd iskat mater, pa zaide mej zlobne črne vile, ki ga prisilijo, da jim igra. Besne žene bi ga bile raztrgale, da ni prihitela v pravem trenutku Dorotka na ukaz Švandine matere, sive vile, ki ju obogati s pomočjo kraljice belih vil, katera tudi njo, spokornico, zopet sprejme v svoj krog.

Tekoči teden igrajo realistično dramo prof. Jiraseka „Vojnarka“, ki tudi lepo uspeva. Vojnarka je lepa in bogata udovica. Antonin pride služiti k njej za hlapca; kot dekle se je ljubila z njim, a odšedšega v vojake je pozabila in se poročila s starim udovcem, ki pa je za par let umrl. Vojnarka in Antonin se zopet ljubita in zaročita, dasi temu nasprotuje izkušeni tast. Antonin pa se je navadil pri vojcih popivanja in kartanja. Smatrajoč se že gospodarjem zapravlja premoženje in prodaja na svojo roko žito, da more piti in igrati; do tasta je surov, Vojnarkin sinček mu je na poti, končno se spre tudi z ljubečo ga Vojnarko, ki ga odslovi. Antonin se hoče maščevati, a Vojnarka se ga reši, ustreliti torej samega sebe.

Gdč. Prochazkova, cvet češke družbe, igra naslovno ulogo z nedosežno rutino in dražestno fineso; vsi Dunajski listi hvalijo njen krasni organ in divno zvučnost. Dovršeni umetniki so tudi gosp. Chmelenski (Antonin), izborni komik g. Lier,

značajni igralec g. Gabriel in „stara mama“ g. Ryšava.

Predno pridejo v Ljubljano, igrali bodo še par iger (tudi nekaj novitet!), o katerih bom zopet kratko poročal. Nadejati se jim je v slovenski metropoli pač lepšega sprejema kot v „nemškem“ Dunaji!

Iz Ljutomer, 18. majnika. [Izv. dop.] (Nekaj o politični objektivnosti) Quid me alta silentia cogis rumpere? Enkrat se vendar mora zgoditi, saj je zdaj Ljutomer na dnevnem redu po naših nemčurških časopisih. Naši nemčurji kričé na vse grlo, kaka krivica se jim godi. Navajeni so namreč, da se jim vse izpolni. Njihove želje so našle poslušnega podpornika v osebi tukajšnjega okr. glavarja Henrika grofa Attemsa. Ta mož je naslednik zloglasnega barona Mac Nevina, ki je hotel pri nas eksperimentirati. Tukajšnje slovensko prebivalstvo mu je pa pokazalo, da so uradniki in tudi okrajni glavarji zaradi ljudstva, a ne nasprotno. Skrajaj hip je bil, da je visoka vlada premestila vročernega barona. Za njim je prišel grof Attems. V prvem času kazal se nam je objektivnega, vsaj pravil nam je, da hoče biti. Od začetka smo mu res verjeli, a čudno se nam je zdelo, da zabaja samo v nasprotno društvo, naše pa popolnoma ignorira. In pri nas imamo moža, ki se zove Fran Mavrič ter je po svojem stanu c. kr. poštar. Rojen je na stari cesti pri Ljutomeru od slovenske matere, ki ne zna niti jedne nemške besede. Nje sin pa je strasten in zagrižen renegat, katerega krč lovi po črevesih, ako čuje slovensko besedo. Mati mu leži že več let bolna v postelji, a nje sin v treh letih svojega tukajšnjega bivanja je ni obiskal. Bodi temu, kakor hoče. Faktum je ta, da je ta strasten agitator povabljen večkrat na prijateljsko večerjo h gospodu grofu Attemsu. Skoro bi ne verjeli tega. Bog ne daj, da bi hoteli reči: Pares cum paribus facillime congregantur!...

Lani se je naselil v naš trg zdravnik doktor Rakež, kateri se je tudi grofu Attemsu poklonil. Pri tej priliki je že pokazal blagorodni gospod grof svoje perje. „Vi boste imeli tukaj težko stališče, ker vas je poklicala samo ena stranka. Tukaj so ognjena tla. Vi jemljete svojemu kolegu (namreč protegéju nasprotne stranke dr. Vozelki) kruh“. Tako ga je vsprejel; res, čudna objektivnost! — Bolnišna okrajna blagajna, pri kateri je bil doslé dr. Vozelka kot zdravnik nastavljen, je sklenila to službo ponuditi dr. Rakežu. K seji prišel je tudi grof Attems in, kar nam je zdaj že naravno bilo, nasprotoval predlogu z vsemi silami. A naši možje niso cape! Sklenili so, grof Attems pa je odšel jezen in razjarjen z grožnjo, da ne pride več k seji. Letos je to sicer že pozabil.

Lani je prišel k nam knezoškoof Napotnik birnovat. Posebno Slovenci so ga hoteli svečano vsprejeti kot svojega višjega dušnega pastirja in mu tudi izraziti veselje, da je ostal zvest sin svojega naroda. Nekateri narodni tržani so zbok tega razobesili poleg cesarske tudi slovensko zastavo. Toda objektivna volja našega okrajnega glavarja je drugače hotela. Strogo je zapovedal, da se mora vsaka slovenska trobojnica takoj odstraniti. Moralo se je zgoditi.

Dva dni za tem je napravilo Radgonsko pevsko društvo izlet v Ljutomer. Ha, to bi morali videti nemške frankfurtarce, kako so plapolale! Tu in tam smo videli nemško trobojnico, cesarske pa nismo našli. Zdaj pa je bilo vse v redu. Celo iznad poslopja, v katerem je okr. glavarstvo, plapolale so zastave v čast nemškim in nemčurškim „sāogarjem“. Tudi to je objektivnost!

Lani se je tudi pričela agitacija za ustanovitev nemške šole v našem trgu. Poprej imenovani poštar Franc Mavrič je vse vodil. Razburjenje je bilo med slovenskim prebivalstvom tako veliko, da se je bilo bati nevarnih posledic. Tudi v tem slučaju spoznavali smo gospoda grofa, ki naglašá potrebo in korist take šole ter veliko važnost nemščine za obstanek Avstrije. Tudi letos je bil čuden slučaj. V zadevi šolskih računov moral bi biti kriv jeden sam mož — razumeva se: Slovenec, morebiti posebno zato, ker vodi s trezno roko brambo proti zbesnelemu nemčurstvu. V tem slučaju se je gospod grof malo opeknel.

Naše novo šolsko poslopje bo moralo imeti napis. Krajni in okrajni šolski svet sta po ogromni večini narodna, po tem takem prebivalstvo šolskega okraja ravno tako. Kaj je torej naravnjšega, nego to, da je napis jedino le slovenski! A po besedah grofa

Attemsa „wäre dies ein Unding!“ Kakšen pa je napis na durih okraj. glavarja? Nemški zgoraj z velikimi črkami, spodaj z na pol manjšimi slovenski. Ali je to ravnopravnost? Ali se tako respektira naš narod? Poglejte na občinsko poslopje, na novo hranilniško hišo. Kje je ravnopravnost? Samo mi Slovenci, ki smo tu na svojih tleh in pa v ogromni večini, samo mi bi se morali ozirati na teh par nemščurčkov! Uverjeni smo, da bodo naši možje v krajnem šolskem svetu to storili, kar zahteva naša narodna čast!

Pred kratkim so namenili Cvenski gasilci blagosloviti društveno zastavo v Ljutomeru. Osem tednov poprej so vložili prošnjo, a zadnji dan še le se jim je odbila telegrafično. Da, da, naša gasilna društva s slovenskim poveljnim jezikom vam smrdé. A bogme, morali se jih boste še navaditi.

Da uraduje naše okr. glavarstvo z županstvi in drugimi zavodi, (če tudi se je pri teh sklenilo slovensko uradovanje) v nemškem jeziku, to je pač umevno. Še celo za časa barona Mac Nevina tu ni bilo prostora za prajzovski šulverein, a zdaj ga vidimo v cvetji. Vse vidimo in čutimo. Dan za dnem dogodé se pri nas reči, ki odpirajo Slovincem oči. Toda ne šalite se s tukajšnjim prebivalstvom, ne poskušajte eksperimentirati z njim. Ne zasramujte in ne žalite njegovih narodnih svetinj; kajti narod še se spominja besed svojega vladarja: „Naredite mir mej mojimi narodi!“ Mi samo opozarjamo visoko vlado na to, da zahtevamo z največjo odločnostjo — ne pristašev naši stranki — marveč popolnoma objektivnih uradnikov, ki bodo vedeli respektirati ljudstvo, mej katerim živijo in zaradi katerega so, a da ne bodo netili hujskanja in rovanja, ki bi imela za seboj prej ali pozneje nevarno krizo.

Domače stvari.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali kronicine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Janko Traun, sedaj v Mariboru, 2 kroni; 2 neimenovana rodoljuba, vsak po 1 krono; g. Vekoslav Vernik v Trstu 1 krono; skupaj 5 srebrnih kron, katere smo izročili družbinemu vodstvu. Žvelo rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Šentjakovski podružnici sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani so darovale prve krone: Po 2 kroni gospé A. Kadivec in M. Zalaznik, po 1 krono pa gospé: M. Kadivec, J. Gutnik, G. Jebačin, M. Podrekar, M. Tavčar, H. Tomc, H. Bajc, M. Maloth, J. H. Prezl, N. Knez, gospodičine: R. Šterk, Antonija V., Ivanka F., M. Lavrič, gosp. Jos. Knez in neimenovan rodoljub, skupaj 20 srebrnih kron. Živile vrle darovalke!

— (Za „Narodni Dom“ v Ljubljani) poslal nam je prvo krono g. Vekoslav Vernik v Trstu s pristavkom: Naj bi po vsem Slovenskem odmeval klic: Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda in drugo za „Narodni Dom“! — Rade volje vzprejemali bomo tudi kronine darove za „Narodni Dom“ ter izkazovali njih vzprejem.

— (Prememb pri uredništvu vladnega lista.) Koecem meseca junija t. l. odstopi dosedanji urednik uradne „Laibacher Zeitung“ gosp. I. Naglič, na njegovo mesto pa pride znani, slovensštine nezmožni nemški listar dr. Henrik Noč.

— (Nemška predrznost.) Najemnik mestne gostilnice v Švicariji priredil je binkoštno nedeljo vojaški koncert. Z naznanili o tem koncertu dal je oblepiti skoro vsako tretje drevo v glavnem Latermanovem drevoredu. To bi sicer ne bilo nič posebnega; odločno pa moramo grajati, da so ti plakati bili izkjučno nemški. Sodimo, da mestni magistrat ne more in ne sme ostati hladnokrven nasproti takemu predrznemu preziranju slovenskega jezika v Ljubljani. Zato pričakujemo, da bode gosp. Ederju pojasnil stališče.

— (Prepovedan izlet.) Tukajšnji veteranski kor nameraval je na binkoštno nedeljo izlet na Reko, da se udeleži blagoslovljenja zastave ondotnega veteranskega društva. R-ški guverner je društvu — prepovedal vkupni nastop z zastavo. Najbrž se nadutemu Madjaru gabi pogled na cesarske črno-rumene in na slovenske barve.

— (Národna noša.) Minola dva praznika posluževalo se je zopet dokaj naših okoličank — iz Šiške, Bizavika in z Viča, ki so prisostvovala birmi kot kumice, — národne naše noše, peč. V nedeljo in v ponedeljek imeli smo prilike dovolj opazovati to starodavno krivalo pri naših brbkih dekletih in ženah, kar je pač hvale in posnemanja vredno!

— (Tujcev) bilo je o binkoštnih praznikih v Postojni jako mnogo, a vender ne toliko, kakor bi jih moglo biti. Zanimanje za jamo peša — to je faktum, kateri ni moči utajiti. Tudi letos so se tujci bridko pritoževali, kako nesramno so jih natakariji in natakarike „drli“; take tožbe se širijo daleč po svetu; pripoveduje se več kakor je res, stvar pride v liste in potniki se — umikajo kraju. Tako je tudi s Postojno. Kdo pa ima škodo?

— (Občni zbor banke „Slavije“) bil je dne 13. t. m. v Pragi. Iz letnega poročila, katero nam je poslalo generalno ravnateljstvo, posnemamo, da je leta 1892. bilo pri „Slaviji“ zavarovanih 239.489 oseb za 486.096.812 kron. Reservni fondi bankini iznašajo preko najmanj milijonov kron in so naloženi večinoma v vrednostnih papirjih in na hipotekah. V samo Istro posodila je banka „Slavija“ že blizo 300.000 kron. Za škode izplačala je v 24 letih svojega obstanka 42.925.737 kron. Omeniti je še, da je rezervni fond za požarne škode za 58% večji, kakor ga predpisujejo ministerski predpisi. Iz tega sledi, da banka „Slavija“ posebno važnost poklada na varnost svojih členov. Na to je treba posebno opozarjati, ker delniške zavarovalnice, katere se tako rade ponašajo z velikimi številskimi, navadno še predpisane reserve nimajo. — Onim členom, ki so zavarovani za življenje, naklonila je „Slavija“ zopet letos 10% no dividendo; svojih uradnikov pa se je spomnila s tem, da je bogato dotovala njihov penzijski fond, ki iznaša že 471.744 kron. — Iz vsega letnega poročila veje neka hvalevredna jasnost, kakoršne tako mnogokrat pogrešamo pri računskih sklepih enakih zavodov in zato prav iz srca čestitamo upravi banke „Slavije“ na sijajnih uspehah, ki so rezultat njegovega previdnega delovanja. Slovenskemu občinstvu pa najtopleje priporočamo ta vsega zaupanja vredni vseskozi narodni zavod.

— (Poštne zadeve.) Javlja se nam: V dosego primernejšega dostavljanja poštinih pošiljatev za Vodmat, Selo, Moste bode pričnši od 16. t. m. selski pismonoša hodil v te kraje mej tednom vsako dopoldne; popoldne pa ravno isti pismonoša v Obrije, Hrastje, Šmartno, Jarše in Tomačevo ob ponedeljkih, sredah in petkih; v Rudnik-Lavrico pa ob torkih, četrtek in sobotah. Poštne pošiljatev za Martinovo cesto, za tri hiše pri mitnici pri sv. Petru in za tako imenovano tovarno za vozno mast, kamor je dosedaj Selski pismonoša le vsak drugi dan zahajal, dostavljal bode mestni pismonoša po dvakrat na dan.

— (Iaženerja Tomasa) truplo našli so delavci v soboto dné 20. maja v Savi in sicer v Prebačevem pod Kranjem. Iažener Toman je izginil iz Kranja dné 7. maja, truplo njegovo ležalo je torej trinajst dnuj v vodi in bilo precej segnito. V nedeljo bila je sodna komisija — dr. Travner, zapisnikar Milčinsky in sodna zdravnik dr. Kapler in dr. Schuster — na lici mesta ter konstatirala, da je hudodelstvo izključeno. Pogreša se sicer briljantni prstan, kateri je nosil pokojnik, in listnica z denarjem, a to mu je bilo že mrtvemu vzeto. Včeraj ob 1/24. uri popoldne pokopan je bil pokojnik na Ljubljanskem pokopališču. Bodi mu lahka zemlja in blag spomin.

— (Vitez Fränzl-Vesteneck,) bivši okrajni glavar Litijski, potem defraudant — popihal jo je bil še o pravem času v — Čikago, in pričel sedaj tam novo karijero — restavratérja. Pri tem podjetju ga podpira neki zavarovalni družbi predobro znani — Raunicher, odličen slepar, doma iz Litije. — Morda izvemo tudi iz Čikaga kmalu kaj o teh dveh korifejih.

— (Umrli) je v Trebnjem na binkoštni ponedeljek zjutraj imoviti posestnik g. Anton Rozman vulgo Urekar, bivši deželni poslanec i. t. d. v 73. letu svoje dóbe. N. v m. p.

— (Vsled prenehanja živinske kužne bolezni na Kranjskem) dovoljen je zopet, — kakor naznanja Graško namestništvo z razglasom 3. t. m. št. 11434, — izvoz goveje živine, ovac, kôz in prašičev tudi iz političnih okrajev: Ljubljana mesto, Ljubljanska okolica, Litija in Novomesto, — na Štajersko.

— (Zdravstveno stanje) V vasi Topole na Notranjskem se je razširila hripa in je zbolelo 12 oseb, vender bolezen ni huda in v poslednjem času ni nihče zbolel na novo. — V nekaterih vaseh na Dolenjskem pa so se pokazale koze.

— (Občinske volitve v Sevnici.) Prijatelj našega lista nam piše: Dne 18. t. m. vršile so

se za občino Sevnisko občinske volitve. Kako so nemškutarji pri nas onemogli, razvidi se iz tega, da se volitev niti udeležili niso. Sprevideli so, da bi se grozno blamirali, kajti odklenkalo jim je že za vselej. Tako so bili naši narodni kandidati soglasno izvoljeni. — Naši nemškutarji propadajo na celi liniji. Šulfereinska šola jih grozno veliko stane, zaželjenega sadu pa ni.

— (Himen.) V Celji poročil se je minuli teden trgovec gosp. Milan Hočev var z gospodično Hermino Sima.

— (Slovenci pomagajmo!) Za uboge pogorelce v slovenskem delu Ziljske doline, to je za one iz Brda in iz Zahomca, nabira koroški „Mir“ milodare ter bode razglašal imena darovalcev. Obrača se s prošnjo do vseh Slovincov, posebno do koroških, naj vsak po svojih močéh kaj darujejo ter tako olajšajo veliko bedo ubogih pogorelcev.

— (Samomori mej vojaki.) V Celovci so se nedavno hoteli usmrtiti trije vojaki. Dva sta se ustrelila, tretji pa je skočil z družega nadstropja na tlak. Jeden je že umrl, druga dva sta se poškodovala teško, da bodeta teško še kdaj zdrava.

— (Slovanska čitalnica v Trstu.) Na zadnjem občnem zboru bil je voljen: Predsednikom gosp. dr. Matija Pretner (ker je dosedanji gosp. predsednik A. Truden izjavil, da ne more več vzprejeti te časti), dalje v odbor: gg. dr. K. Glasser, L. Furlani, A. Bogdanovič, dr. Fr. Maudič, I. Mankoč, I. Šabec, A. Truden in I. Abram; namestniki: G. Bartol, D. Paternost, I. Guzelj. Poročila tajaika in blagajnika sta se odobrila. Društvena knjižnica šteje 500 knjig in 82 zborov in čveterospevov.

— (Umrli je) v Zagrebu v soboto profesor na tamošnjem vseučilišču in vodja mineraloško-geološkega oddelka narodnega muzeja, g. dr. Jurij Pilar. Pokojnik bil je pravi član jugoslovanske akademije in odličen učenjak. N. v m. p.!

— (Iz hrvatskih toplic.) V Krapinske toplice prišlo je do srede tega meseca 186 oseb.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Staroslovanski misale v Črnigori.) Nadškof Barski Milinović je z odločnim svojim postopanjem dosegel, da so se odstranile zapreke, ki so se stavile v Rimu upeljavi slovanske liturgije za katolike v Črnigori. Merodajni krogi v Rimu so se zdaj zopet sprijaznili s slovansko liturgijo.

* (Stanley.) Slavni afriški potovalec Stanley dospel je po večletni odsotnosti v Bruselj, kjer ga je vzprejel kralj Belgijski. Stanley se boče odslej pečati z notranjo angleško politiko in začasno opustiti potovanja po Afriki.

* (Kolera v Perziji.) V Azizabadu v Perziji, 60 kilometrov od Teherana, pokazala se je zopet kolera, kakor se poroča iz Carigrada.

* (Bacillus ljubezni.) Slavni bakterijolog prof. Koch, ki je ločen od svoje žene, je bil obsojen, da ji mora plačati četrtno svojih dohodkov. Koch, ki je že stari oče, bode se v kratkem poročil z mlado igralko nekega Berolinskega gledališča.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. maja. Schmerling umrl danes ob 2. uri popoldne.

Praga 23. maja. Deželnega maršala, vrnivšega se iz Prage v svojo graščino Prezovic, vzprejeli kmetovalci z demonstrativnimi hanba-klici.

Budimpešta 23. maja. Na honvedski v nedeljo razkriti spomenik se je bilo položilo nad 300 vencev.

Beligrad 23. maja. Kralj Aleksander se danes vrnil.

Rim 23. maja. „Italie“ javlja, da Giolitti ne mara sestaviti novega ministerstva, „Agencia Stefani“ pa pravi, da bo kriza še danes ali jutri rešena in pa odstopi samo pravosodni minister Bonacci, vsi drugi ministri da ostanejo.

Pariz 23. maja. Ministerski predsednik Dupuy se vrnil. Bivši rumunski ministerski predsednik general Florescu tukaj umrl.

Madrid 23. maja. V Cuevasu v provinciji Almeria bil močan potres. Ponesrečil ni nihče.

Atene 23. maja. Sinoči bil dvakrat močan potres.

Kristijanija 23. maja. Pri Vardalenu se udril usad in zasul mnogo ljudi; doslej se je rešilo 44 oseb in izkopal 119 ubitih.

Tralee v Irski 23. maja. Vlak, s katerim se je vozilo mnogo živine in h kateremu sta bila primaknena dva osobna vagona, padel raz neki most. Jeden del vlaka ostal poškodovan na mostu. Strojvodja in dva kurilca ubiti, 11 potnikov teško ranjenih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Zahvala.

Velecenjeni in občeznani prijatelj narodnega predka, gospod Ignacij Gruntar, c. kr. notar v Logatci, je naklonil iz zapuščine tukajšnjega tržana Mateja Urbasa naši šoli 200 gl., in sicer 150 gl. za ustanovitev šolske delarne in 50 gl. za šolsko knjižnico.

Podpisani krajni šolski svet si šteje v prijetno dolžnost, napominanemu rodoljubu, kakor tudi dedičem pokojnega Mateja Urbasa za velikodušni dar tem potom najiskrenejšo zahvalo izreči.

Krajni šolski svet v Planini

dné 20. maja 1893.

Josip Bénédek,
predsednik in šolski voditelj.

Loterijske srečke 20. maja.

Na Dunaji: 18, 14, 61, 43, 4.
V Gradci: 66, 41, 86, 76, 87.

Tujci:

22. maja.

Pri **Maliči**: Dr. Kornauth, Dr. Weiser, Kaiser, Mraňag, Englisch, Blaschek z Dunaja. — Riebl, Partz iz Celja. — Hamilton, Schottland iz Ljubljane. — Schwarz iz Brna. — Mayer, Schneider iz Trsta. — Späth, Wlasak iz Gradca. — Hönigman iz Kočevja. — Dijak iz Pulja. — Kerschbaumer iz Reke.

Pri **Sionu**: Pl. Malberg z Dunaja. — Hausner iz Gorice. — Jochman iz Gradca. — Weis iz Velikih Lašč. — Lassich iz Pulja. — Glanzman, Liebman iz Trsta. — Vidrič iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Majdič iz Moravč. — Folat iz Maribora.

Umrli so v Ljubljani:

20. maja: Marija Dolničar, gostija, 80 let, Kravja dolina št. 11, marasmus senilis. — Vincenc Tertnik, delavec, 49 let, Krakovske ulice št. 12, jetika.

21. maja: Sofija Špan, čevljarjeva hči, 2 leti, Dunajska cesta št. 8, pneumonija. — Simon Klopčič, delavec, 6 let, Cesta na Loko št. 11, škrlatica.

V deželni bolnici:

19. maja: Damjan Boyhan, gostac, 23 let, jetika.
20. maja: Alojz Kačič, delavec, 25 let, pneumonija. — Franc Žebre, gostac, 72 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. maja	7. zjutraj	732.8 mm.	13.4° C	sl. vzh.	jasno	14.40 mm.
	2. popol.	733.0 mm.	19.0° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	733.5 mm.	14.4° C	sl. vzh.	jasno	dežja.
21. maja	7. zjutraj	734.2 mm.	10.4° C	brev. megla		
	2. popol.	732.6 mm.	22.0° C	sl. jzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.2 mm.	15.8° C	sl. vzh.	jasno	
22. maja	7. zjutraj	733.7 mm.	13.6° C	sl. sev.	jasno	
	2. popol.	732.9 mm.	23.4° C	brev. d. jas.		0.00 mm.
	9. zvečer	733.4 mm.	16.5° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 15.6°, 16.1° in 17.8°, za 0.7°, 1.0° in 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23. maja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 97.80	gl. 97.65
Srebrna renta	97.45	97.40
Zlata renta	117.05	117.10
4% kronska renta	96.40	96.25
Akcije narodne banke	979—	979—
Kreditne akcije	333.75	333.25
London	123.75	123.75
Srebro	—	—
Napol.	9.79 1/2	9.81
C. kr. cekini	5.82	5.83
Nemške marke	60.27 1/2	60.80

Dne 20. maja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	148 gl.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	197	—
Ogerska zlata renta 4%	115	—
Ogerska papirna renta 5%	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	129	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	121	50
Kreditne srečke po 100 gl.	196	75
Rudolfove srečke po 10 gl.	—	—
Akcije anglo-avst. banke po 200 gl.	149	50
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	261	—

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja mej težko smrtno boleznijo mojega sedaj v Bogu počivajočega brata, gospoda

Aleksandra Schneider-ja

za darovane krasne vence, za mnogobrojno udeležbo pri pogrebnem sprevodu in končno za meni od toliko strani pismo kakor ustno izkazano sožaljenje, usojam si izreči tem potem svojo najpresrečnejšo zahvalo.

(552)

Žiga Schneider.

Zahvala.

Povodom nenadne, prebriske izgube našega ponesrečenega sina, oziroma brata in svaka, gosp.

Karola Toman-a

c. kr. okrajnega inženirja v Kranji in c. kr. nadporočnika v rezervi

došlo nam je vsestransko preobilo dokazov sočutja in ljubavi. Dolžnost nam je, najiskrenejše zahvaliti se za to visokorodnemu g. c. kr. okrajnemu glavarju, vsem gg. c. kr. uradnikom političnega, sodniškega in občinskega urada. Svojo najtoplejšo zahvalo izrekamo nadalje vsem darovateljem prekrasnih vencev, gospodom Kranjskim pevcem na ganljivih nagrobnicah in vsem prebivalcem Kranjskega mesta, ki so se udeležili spreveda.

Istotako se iskreno zahvaljujemo visokorodnemu g. c. kr. polkovniku domobranskega batalijona št. 24 in vsem gg. častnikom, gg. c. kr. državnim in civilnim uradnikom, vsem udeležiteljem pogreba v Ljubljani in končno vsem sorodnikom, znanecem in prijateljem, ki so premilega ranjkega spremili do hladne gomile.

V Ljubljani, dné 23. maja 1893.

(551)

Zalujoti ostali.

206 sifonov za soda-vodo

prav dobro ohranjenih, s cinastimi glavami, **dobri se ceno.** — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(553—1)

Prodaja hiše.

Hiša v Knapovšah, občina Medvode, v dobrem stanu, z lepim vrtom in posebnim vrtičem se proda **po nizki ceni.**

Več se izve pri **Antonu Končan-u** v Knapovšah št. 11.

(519—3)

Izjava.

Izjavljava tem potom izrecno, da sva jedino le mi dva izumila naš

(520—3)

pristni

Finger-jev Plznski pivni grenčec

in da se isti proizvaja **izključno** le v najini tovarni za Plznski pivni grenčec in da se izvaža direktno **le od najine strani.** Prosiva torej, da se ne bi najin izvrstni proizvod, ki je uveden v celi monarhiji, zamenjaval z drugimi pijačami jednakega imena in da bi se v slučajih potrebe obračalo **direktno do najine** tvrdke.

Z velespoštovanjem

Tovarna za Plznski pivni grenčec
Henrik & Adolf Finger, Plzn.

Zobni zdravnik

SCHWEIGER

stanuje

(47—20)

v **hôtelu „Pri Maliči“**

II. nadstropje, št. 25—26.

Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 1/2. 10.—1/2. 1. ure.

Najnovejše zobe, zobovja in plombiranje.

Najboljše sredstvo proti kužnim boleznim!

Radgonsko KISELICA

Najčistejša alkalna kiselica, najboljša osvježila namizna voda.

Nizke cene.

Prospekti zastoj.

Zaloga v Ljubljani pri **J. Lininger-ju.**
Ravnateljstvo: v kopališči Radenskem (Štajersko).

Pisar

s spretuo in pravilno pisavo, **vzprejme se takoj** v notarsko pisarno v Ložu. (554-1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. do 31. maja 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.**

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Inomost, Linco, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linco, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Ischla, Ljubnega, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

(12—110)

Kurja očesa

žulje in trdo kožo na nogah odstranjuje najsigurneje, hitro in brez bolečin, kakor se splošno priznava,

Trnkoczy-jev

Elizabetin obliž **40 kr.**

ki se naj v lekarnah izrecno zahteva, toda pristen je le, če ima varstveno znamko, ki je zraven natisnena in postavno depozitovana.

Če se vpošlje 45 kr. v pismenih znamkah, se pošilja brez daljnjih stroškov iz

Trnkoczy-jeve levje lekarne,

Dunaj, VIII. okraj. (487—6)

Zaloga v Ljubljani: v vseh lekarnah.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.